

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/33/2016
Identifikačné číslo spisu:	8015200323
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8015200323.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: J. Ň., trvale bytom N. Č.. X, XXX XX R., právne zastúpeného: JUDr. Vladimírom Milasom, advokátom so sídlom kancelárie Masarykova 13, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Krajskému riaditeľstvu policajného zboru v Prešove, Krajskému dopravnému inšpektorátu, so sídlom Pionierska 33, 080 05 Prešov, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-KDI3-7-007/2015-P z 12. marca 2015, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/14/2015-36 z 22. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 6S/14/2015-36 z 22. januára 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-KDI3-7-007/2015-P z 12. marca 2015 a nepriznal mu náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresného dopravného inšpektorátu, č. ORPZ-PO-ODI2-722/2014-P z 27. októbra 2014, ktorým správny orgán prvého stupňa uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c/, 1/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), pretože tento, ako účastník cestnej premávky, svojím konaním porušil ust. § 4 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 2 písm. 1/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) tým, že dňa 25. augusta 2014 v čase o 15:15 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Passat, ev. č. R.-XXXDB po ceste č. 1/68 v obci Prešov, Ul. Sabinovská, kde počas vedenia vozidla obsluhoval telefónny prístroj. Následne bol vodič zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ. Pri kontrole bolo zistené, že vodič jazdil v čase zadržania vodičského preukazu, ktorý mu bol zadržaný pre insolventnosť dňa 04. augusta 2014 a pokuta

mala byť uhradená do 19. augusta 2014. Vodič pokutu zaplatil až 26. augusta 2014. Za tento priestupok mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 300,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo po dobu 12 mesiacov, ktorý začína plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priestupku. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch, v spojení s § 1 vyhlášky MV SR č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch, uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Krajský súd skúmal či, vzhľadom na obsah žalobných námietok, a keďže žalobca v priebehu správneho konania aj v konaní pred súdom svoju zodpovednosť za protiprávne konanie uznal, správne orgány mohli uložiť žalobcovi za spáchaný priestupok ako sankciu iba pokutu a či sankcia za žalobcom spáchaný priestupok je primeraná a v súlade so zákonom. K námietke žalobcu, že sankcia je neprimerane prísna, krajský súd uviedol, že pokiaľ správne orgány pri ukladaní sankcie za porušenie povinnosti uloženej zákonom, s ktorou zákon spája uloženie pokuty a zákazu činnosti uložili obe sankcie, postupovali v súlade so zákonom. Správne orgány správne aplikovali doslovný výklad ustanovenia § 22 ods. 2 písm. a/ zákona o priestupkoch, pretože za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch zákonodarca neumožnil správnomu orgánu možnosť výberu (alternatívy) jednej z viacerých sankcií, ale za priestupky, ktoré zahrnul v ustanovení § 22 pod ods. 1 písm. a/ až c/ zákona o priestupkoch ako priestupky s vysokou spoločenskou nebezpečnosťou ustanovil, že sa uloží pokuta a zákaz činnosti. Správne pritom správne orgány vychádzali z toho, že podľa logického výkladu spojky „a“ spojka „a“ je logickým operátorom s kumulatívnou funkciou a nie alternatívou. Súčasne na podporu svojich záverov krajský súd poukázal na záver rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžd/15/2011 z 19. júla 2011 (v rozsudku je zjavne nesprávne uvedené 1Sžg/15/2011). Krajský súd poukázal, že všeobecná časť zákona o priestupkoch, do ktorej je zahrnuté aj ustanovenie § 11 zákona o priestupkoch určuje všeobecné pravidlá aplikácie osobitnej časti zákona o priestupkoch, pričom § 11 ods. 1 citovaného zákona iba taxatívne uvádza druhy sankcií, aké možno za priestupky uvedené v osobitnej časti zákona o priestupkoch uložiť. Ustanovenie § 11 ods. 2 citovaného zákona uvádza spôsob ich uloženia, resp. uvádza ktoré sankcie nemožno uložiť súčasne. Toto ustanovenie iba negatívne vymedzuje, že pokarhanie nemožno uložiť spolu s pokutou. Uloženiu sankcie pokuty a zákazu činnosti kumulatívne, nebráni všeobecná časť zákona o priestupkoch, keď v ustanovení § 11 ods. 2 veta pred bodkočiarkou uvádza, že sankciu možno uložiť samostatne alebo s inou sankciou. Osobitná časť zákona do ktorej patrí aj ustanovenie § 22 ods. 2 písm. a/ zákona o priestupkoch určuje konkrétne druhy sankcií a upresňuje spôsob ich uloženia (tak ako v danom prípade uloženie sankcie pokuty a zákazu činnosti za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c/) za konkrétne skutkové podstaty priestupkov. Je nepochybné, že uloženie sankcií (pokuty a zákaz činnosti) ako aj jej výška, či dĺžka trestu sú zásadne v právomoci správnych orgánov, a to, či bude pokuta a zákaz činnosti uložená v maximálnej výške alebo dĺžke, závisí od uváženia správnych orgánov, pričom správny orgán je povinný rešpektovať kritéria stanovené zákonom. Správne uváženie je v zásade preskúmateľné súdom. Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie) preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, pričom súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP). K námietkam právneho zástupcu žalobcu uvedené na pojednávaní, že postup, ktorý predchádzal vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia (postup zadržania vodičského preukazu a udelenie povolenia na ďalšiu jazdu s vozidlom do 20. augusta 2014) je nezákonný, nakoľko potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu bolo vydané v rozpore so zákonom, pretože toto žalobcovi povoľovalo dlhšiu dobu šoférovania, ako je daná zákonom, krajský súd neprihliadol pretože sú rozšírením dôvodov žaloby v rozpore s ustanovením § 250h ods. 1 OSP, pričom rozšíriť rozsah napadnutia správneho orgánu môže žalobca len v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni (§ 250b OSP). Krajský súd nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že sankcia je neprimerane vysoká nakoľko nedošlo k závažnému porušeniu pravidiel cestnej premávky, ale k zadržaniu jeho vodičského preukazu došlo pre insolventnosť, pretože nerešpektovanie zákazu vyplývajúceho zo zadržania vodičského preukazu policajtom je zároveň zákonodarcom označená ako porušenie pravidla cestnej premávky závažným spôsobom v § 137 ods. 2 písm. p/ zákona o cestnej premávke, nakoľko toto je v prevažnej miere páchané úmyselným zavinením.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd konštatoval, že preskúmané rozhodnutie je v súlade so zákonom, preto s poukazom na ust. § 250j ods. 1 OSP žalobu zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, keď žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá na náhradu trov konania právo zo zákona.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, z dôvodov, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uviedol, že pokutu, pre neschopnosť zaplatenia ktorej mu bol zadržaný vodičský preukaz, zaplatil dňa 26. augusta 2014 namiesto dňa 19. augusta 2014, teda 7 dní neskôr, pričom hlavným dôvodom omeškania bola insolventnosť a skutočnosť, že sa v čase pred tým zdržiaval niekoľko dní mimo územia Slovenskej republiky. Omeškanie so zaplatením oľutoval. Uviedol, že zadržaniu jeho vodičského preukazu predchádzalo blokové konanie, pričom v rozpore so zákonom bol na bloku, aj potvrdení o zadržaní vodičského preukazu vyznačený dátum 20. augusta 2014 namiesto 19. augusta 2014, a pričom nesúhlasí s konštatovaním súdu, že uvedené nespôsobuje nezákonnosť preskúmaných rozhodnutí. Tvrdí, že pokiaľ sa má dodržať prísna formálnosť, ktorá sa prejavuje tým, že bez ohľadu na dĺžku trvania omeškania so zaplatením pokuty sa ukladá rovnako prísna sankcia, je potrebné zachovať rovnako prísnu formálnosť aj pri poučovaní účastníka o dĺžke lehoty na zaplatenie pokuty. Tým, že správny orgán žalobcu nesprávne poučil o dĺžke lehoty na úhradu pokuty, bolo porušené jeho subjektívne právo byť poučený v správnom konaní presne v zmysle zákona.

Žalobca v odvolaní ďalej uvádza, že z pohľadu uloženej sankcie je sankcia za omeškanie so zaplatením pokuty v trvaní 4 pracovných dní v podobe zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov v spojení s pokutou 300,- Eur neprimerane prísna, nezodpovedajúca povahe a závažnosti priestupku s prihliadnutím na materiálny korektív. Je potrebné prihliadnuť na to, že sa jedná o priestupok, z ktorého bezprostredné ohrozenie alebo obmedzenie iného účastníka cestnej premávky nenastalo a nevznikla ani nikomu inému škoda, nebol ohrozený život, zdravie majetok ani bezpečnosť a pokuta bola zaplatená, pričom k zadržaniu vodičského preukazu nedošlo pre závažné porušenie pravidiel cestnej premávky, ale pre insolventnosť.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s odvolaním napadnutým rozhodnutím a trvá na všetkých skutočnostiach uvedených vo svojich doterajších vyjadreniach, t. j. v žalobou napadnutom rozhodnutí, ako aj vo vyjadrení k žalobe. Žalobcovi bola po tom, čo mu bol 04. augusta 2014 zadržaný vodičský preukaz, povolená jazda na 15 dní, t. j. do 20. augusta 2014, čo bola zároveň lehota na zaplatenie pokuty, ktorú zaplatil až 26. augusta 2014, z čoho jednoznačne vyplýva, že 25. augusta 2014 viedol vozidlo v čase zadržania vodičského preukazu, v čase, kedy už nemal ďalšiu jazdu povolenú. K námietke žalovaného, že mu bol v rozpore so zákonom vyznačený dátum na bloku na pokutu a na potvrdení o zadržaní vodičského preukazu, žalovaný uviedol, že uvedené skutočnosti žalobca namietal prvýkrát až na pojednávaní, a preto sa v žalobou napadnutom rozhodnutí k uvedeným námietkam nemohol vyjadrovať a zaoberať sa nimi. Poukázal na nejednotnosť výkladu slovného spojenia „platí do“, ktoré pripúšťa výklad, podľa ktorého platí do dňa uvedeného dátumu, resp. výklad, podľa ktorého platí do dňa predchádzajúceho uvedenému dátumu, pričom poukázal, že nejednotný výklad panuje medzi jednotlivými útvarmi Policajného zboru, ako aj medzi príslušnými prokuratúrami. Žalovaný zastáva názor, že pre žalobcu bol vo vzťahu k jeho možnosti viesť motorové vozidlá rozhodujúci dátum, ktorý bol uvedený na potvrdení o zadržaní vodičského preukazu, v časti povolenia jazdy. Pre naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch je bezpredmetné, z akého dôvodu bol vodičský preukaz priestupcovi zadržaný, navyše v prípade žalobcu sa nejednalo o hraničný deň, kde by mohlo dôjsť k sporu o výklade. K námietke o neprimeranej výške sankcie žalovaný

uviedol, že zákonodarca vyslovene ustanovil, že za priestupky podľa § 22 ods. 1 písm. a/ - c/ zákona o priestupkoch sa uloží viac sankcií súčasne, v danom prípade pokuta a zákaz činnosti. Žalobcovi bola uložená sankcia na spodnej hranici možného rozpätia sankčného pásma. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 29. marca 2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta OSP). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá OSP). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t. j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na závažnosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ pred bodkočiarkou zákona o cestnej premávke, vodič nesmie viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. 1/ pred bodkočiarkou zákona o cestnej premávke, vodič nesmie počas vedenia

vozidla používať telefónny prístroj okrem telefonovania s použitím systému „voľné ruky“ alebo vykonávať inú obdobnú činnosť, ktorá nesúvisí s vedením vozidla.

Podľa § 71 ods. 2 zákona o cestnej premávke, policajt na mieste vydá o zadržaní vodičského preukazu podľa ods. 1 potvrdenie, v ktorom povolí ďalšiu jazdu na 15 dní; povolenie platí len na území Slovenskej republiky. V potvrdení musí byť uvedený rozsah udeleného vodičského oprávnenia a spôsob vrátenia vodičského preukazu.

Podľa § 137 ods. 2 písm. p/ pred bodkočiarkou zákona o cestnej premávke, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je vedenie motorového vozidla bez príslušného vodičského oprávnenia počas zadržania vodičského preukazu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto vedie motorové vozidlo počas zadržania vodičského preukazu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a/ až k/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a/ zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. a/ až c/ sa uloží pokuta od 300,- Eur do 1.300,- Eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

Odvolaací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívnych spisov správnych orgánov oboch stupňov a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu. S poukazom na uvedené potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 OSP).

Na doplnenie a k jednotlivým odvolacím dôvodom, že konanie správneho orgánu, ktoré predchádzalo vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia, je v rozpore so zákonom, a že sankcia je vzhľadom na okolnosti spáchania priestupku neprimerane prísna, najvyšší súd uvádza, že účelom § 250h ods. 1 OSP je zakotviť koncentračnú zásadu v rámci konania o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, na základe ktorej už žalobca v priebehu tohto konania nemôže rozšíriť jeho predmet, len ho obmedziť. Krajský súd síce správne skonštatoval, že k rozšíreniu žaloby došlo po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie správnej žaloby a prípadného rozšírenia jej dôvodov, avšak oblasť správneho trestania je sférou, v ktorej sa uplatňuje plná jurisdikcia správneho súdu preskúmajúceho administratívne rozhodnutie sankčného charakteru (viď. aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. mája 2017, sp. zn. 3Sžo/128/2015). Krajský súd napriek uvedenému k novo tvrdeným skutočnostiam zaujal stanovisko a ustálil, že daným postupom nebol žalobca žiadnym spôsobom ukrátený na svojich subjektívnych právach a povinnostiach a uvedené žalobca ani netvrdil.

Žalobca v žalobe, po rozšírení na pojednávaní 22. januára 2016, ako dôvod nezákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia uvádza skutočnosť, že žalobcovi bol 04. augusta 2014 o 15:38 hod. zadržaný vodičský preukaz, pričom v potvrdení o zadržaní vodičského preukazu bola vodičovi ďalšia jazda povolená do 20. augusta 2014, teda v lehote dlhšej, ako predpokladá ust. § 71 ods. 2 zákona o cestnej premávke, čím malo dôjsť k porušeniu zákona v prospech obvineného. Na potvrdení o zadržaní vodičského preukazu č. G. zo 04. augusta 2014 je čitateľne a určito uvedené, že potvrdenie platí ako vodičský preukaz a vodičovi sa ďalšia jazda povoľuje do 20. augusta 2014. Žalobca potvrdenie vlastnoručne podpísal. Potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu obsahuje označenie žalobcu, označenie zadržaného vodičského preukazu, dôvod zadržania vodičského preukazu a lehotu, do kedy žalobca môže viesť motorové vozidlá. Lehota na vedenie motorových vozidiel bola predĺžená a contrario

k ust. § 71 ods. 2 zákona o cestnej premávke v prospech žalobcu. Odvolací súd v rámci svojej plnej jurisdikcie preskúmal postup správneho orgánu, ktorý predchádzal vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia a dospel k záveru, že námietka žalobcu o nezákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia v zmysle doktríny "ovocia z otráveného stromu" nie je dôvodná. Žalobcovi bola 04. augusta 2014 uložená bloková pokuta (blok č. 17067046) vo výške 80,- Eur za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch. Vzhľadom k tomu, že žalobca pokutu na mieste nezaplatil, bol mu postupom podľa § 71 ods. 1 zákona o cestnej premávke zadržaný vodičský preukaz. Zadržanie vodičského preukazu a vydanie súvisiaceho potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu č. G. zo 04. augusta 2014 je akcesorické k danému správne konaniu a prípadnú nezákonnosť rozhodnutia, resp. správneho konania mohol žalobca napadnúť správnu žalobou, čo však neurobil. Správny súd nie je oprávnený v preskúmvacom konaní skúmať prejudiciálnu otázku, či žalobcovi bol v inom konaní oprávnené zadržaný vodičský preukaz (primerane rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09. júna 2015, sp. zn. 3Sžo/96/2015). Skutočnosť, že žalobcovi bola na základe potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu č. G. zo 04. augusta 2014 povolená jazda do 20. augusta 2014 bola jednoznačne preukázaná čitateľným určitým údajom na danom potvrdení.

Uplynutím lehoty, na ktorú bola žalobcovi jazda povolená, v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o cestnej premávke žalobca viac nesmel viesť motorové vozidlo počas zadržania vodičského preukazu. Námietka žalobcu, o „nečitateľnosti“ dátumu vykonateľnosti uvedeného na bloku na pokutu nezaplatenú na mieste č. 17067046 zo 04. augusta 2014 nemá žiaden vplyv na obmedzenie uložené zadržaním vodičského oprávnenia. O lehote na úhradu pokuty bol žalobca poučený, čo vlastnoručne podpísal (Poučenie na bloku na pokutu nezaplatenú na mieste č. 17067046 zo 04. augusta 2014). Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalobca napriek tomu, že po zadržaní vodičského preukazu mu bola ďalšia jazda povolená do 20. augusta 2014, bez toho, aby uložení pokutu preukázateľne zaplatil, viedol 25. augusta 2014 motorové vozidlo, čím porušil ust. § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o cestnej premávke. Zároveň dvojčinným súbehom porušil aj ust. § 4 ods. 2 písm. l/ zákona o cestnej premávke. Vzhľadom k tomu, že žalobca preukázateľným spôsobom dvojčinným súbehom porušil ust. § 4 ods. 2 písm. a/ a písm. l/ zákona o cestnej premávke, čo v žiadnom štádiu správneho ani súdneho konania nerozporoval, naplnil skutkovú podstatu priestupkov podľa § 22 ods. 1 písm. c/, písm. l/ zákona o priestupkoch. Skutkové a právne závery žalovaného neboli v konaní spochybnené a tieto majú oporu v obsahu administratívneho spisu žalovaného, resp. správneho orgánu prvého stupňa.

Žalobca v žalobe ako dôvod nezákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia uvádza neprimeranosť sankcie vo vzťahu k porušeniu povinností § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o cestnej premávke.

Správny orgán ukladal trest za priestupky podľa § 22 ods. 1 písm. c/, písm. l/ zákona o priestupkoch. Vzhľadom na nedostatok špeciálnej úpravy správneho trestania je pri viacčinnom súbehu správnych deliktov (priestupkov) potrebné na základe analogiae legis použiť pravidlá pre ukladanie úhrnného trestu a v rámci absorpčnej zásady uložiť sankciu podľa ustanovení vzťahujúcich sa na správny delikt najprisnejšie postihnutelný (podporne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 06. marca 2008, sp. zn. 8Sžo/28/2007). Zákon o priestupkoch upravuje sankciu za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch tak, že sa uloží pokuta od 300,- Eur do 1.300,- Eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov a za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch tak, že sa môže uložiť pokuta do 100,- Eur, z čoho vyplýva, že v danej veci ukladal správny orgán úhrnný trest v sadzbe podľa ust. § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch. Odvolací súd vzhľadom na námietku zjavnej neprimeranosti sankcie pristúpil k skúmaniu, či pokuta a trest zákazu činnosti uložené prvostupňovým správnym orgánom boli uložené v súlade so zákonom, sú primerané vzhľadom na okolnosti a spôsob spáchania priestupku/ov a nevybočujú z povolených medzí správnej úvahy správneho orgánu.

Formulácia ust. § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch, podľa ktorého za priestupok podľa odseku 1 písm. a/ až c/ sa uloží pokuta od 300,- Eur do 1.300,- Eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov, vzhľadom na obligatórnu formuláciu „sa uloží“ (oproti fakultatívnej formulácii „možno uložiť“) ukladá správne orgánu povinnosť uložiť súčasne pokutu a zákaz činnosti (podporne rozsudky

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júla 2011, sp. zn. 1Sžd/15/2011 alebo z 22. februára 2017, sp. zn. 3Sžo/84/2015), a to v zákonom stanovenom rozsahu.

Správny orgán uložil sankciu (pokutu a zákaz činnosti) na spodnej hranici zákonom vymedzenej sadzby, pričom zohľadnil osobu páchatel'a, v sledovanom období spáchané predchádzajúce priestupky a čas a okolnosti spáchania priestupku.

Žalobca opakovane namieta, že uložená sankcia je za omeškanie s úhradou pokuty o 4 pracovné dni neprimerane prísna. V prvom rade odvolací súd uvádza, že správny orgán uložil sankciu v zákonom stanovenom rozsahu (na spodnej hranici) a na základe správnej úvahy, ktorá nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. V zásade správny súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP). K uvedenej námietke je však potrebné uviesť, že žalobca svojím konaním (okrem iného) porušil ust. § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o cestnej premávke, za čo mu bola ukladaná sankcia. Tvrdenie žalobcu o uložení sankcie za omeškanie s úhradou je preto účelové a zavádzajúce. Omeškanie žalobcu s úhradou pokuty a dĺžka omeškania priamo nesúvisia s porušením ust. § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o cestnej premávke, ani s ukladanou sankciou. Žalobca vedome porušil ust. § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o cestnej premávke, keď napriek tomu, že mu bol zadržaný vodičský preukaz a ďalšia jazda mu už nebola povolená, viedol motorové vozidlo. Zároveň je potrebné skonštatovať, že úhrada pokuty bezprostredne nadväzuje na spáchanie predmetného priestupku a bola zjavne motivovaná snahou žalobcu zbaviť sa zodpovednosti, resp. znížiť postih za spáchaný priestupok. Správny orgán pri ukladaní trestu, napriek tomu, že boli zistené skutočnosti svedčiacie v neprospech žalobcu (tento sa dopustil viacerých priestupkov, oba priestupky boli spáchané úmyselne (tzv. nepriamy úmysel), v sledovanom období 24 mesiacov sa dopustil 4 priestupkov na úseku dopravy, z toho 3 boli spáchané závažným spôsobom) uložil žalobcovi trest najnižší možný a pri možnom rozsahu trestu pokuta od 300,- Eur do 1.300,- Eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov uložil pokutu 300,- Eur a zákaz činnosti 12 mesiacov (1 rok).

Odvolací súd nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia pre jeho rozpor so zákonom, ani na sankčnú moderáciu, keď mal za to, že trest bol uložený v súlade so zákonom a na základe správnej úvahy, ktorá nevybočuje z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil dôvod na sankčnú moderáciu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, nebolo potrebné zaoberať sa potrebou predloženia veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky na vyslovenie nesúlady spodnej hranice trestnej sadzby s Ústavou (podporne nález Ústavného súdu Českej republiky z 09. septembra 2014, sp. zn. Pl. ÚS 52/13).

Postup správneho orgánu bol v súlade so zákonom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a s § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 224 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému ich náhrada zo zákona neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01. júla 2016.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.